

Ναί, είναι άδελφοί μας

"... Τό τραγικό τής ύποθέσεως όμως είναι
ότι πολλοί πιστεύουν ότι πράγματι οί
Τουρκοκύπριοι είναι άδελφοί μας" !!!

Τάδε έφη Σάββας 'Ιακωβίδης από τίς στήλες τής "ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ". Καί
σάστισα. Καί τρόμαξα.... 'Αναζητήσα τήν ήμερομηνία τής έφημερίδας στήν
πρώτη σελίδα, γιατί μου πέρασε για μιά στιγμή ή ιδέα πώς κατά λάθος είχα
στά χέρια μου έφημερίδα του 19ου ή κάποιου άλλου παρωχημένου αιώνα. Κι'
όμως! 29 του Γενάρη του 1978!

Πρίν μπούμε όμως, στό θέμα, ας ρίξουμε μιά ματιά στις εισαγωγικές
παραγράφους του άρθρου του κ. 'Ιακωβίδη. 'Ο αυτόσχεδιασμός, λέει, ή
άπαράδεκτη άναμονή, ή έκ τών ύστέρων αντίδραση καί πρό πάντων ό υπέρμετρος
βερμπαλισμός κι' ή έλλειψη μιās πολιτικής χαρακτηρίζουν τήν πολιτική τής
ήγεσίας του τόπου, ιδιαίτερα μετά τήν Τουρκική είσβολή καί κατοχή.

Πόσο στ' αλήθεια, είν' εύκολο νά κρίνουμε καί νά επικρίνουμε έκ τών
ύστέρων, ξεχνώντας τίς γενεσιουργές αίτίες καί τούς άσφυκτικά περιοριστι-
κούς συντελεστές μιās δοσμένης πράξης ή σειράς πράξεων σέ μιά δοσμένη
στιγμή ή έποχή. 'Εγκαθιδρύσαμε τό 1960 τήν ανεξαρτησία μας μέ χύλιους-
δυσ άγώνες κι' άγωνίες. Μέ άσφυκτικούς σχεδόν περιορισμούς στις κινήσεις
μας. Γιατί έτσι τό είχαν θελήσει κάποια διεθνή συμφέροντα, ή στρατηγική
σπουδαιότητα του χώρου μας μά καί τό μικρό μας μέγεθος σέ ύλική δύναμη
μπροστά στους μεγάλους, πού μάς έπνιγαν τή φωνή ή πού στέκονταν άπαθεϊς
μάρτυρες του πάθους μας. Καί πίσω από τό "νενικήκαμεν" τής συγκίνησής μας
για τό έστω ήμιτελές εκείνο έπίτευγμά μας στής έλευθερίας τό άγγιγμα
σούρτηκαν άνατριχιαστικές οί μισοκρυμμένες άλυσίδες τών βέτο καί τών "ώς
έδω καί μή παρέκει". Καί ριχτήκαμε στή δουλειά τό μισό εκείνο τάλαντο
λευτεριάς νά τό κάνουμε σωστό για νά ξεδιφάσουμε δικαιοσύνη καί έλευθερία.
Καί πετύχαμε. Καί πολύ μάλιστα. 'Η έλευθερία φτεροέταξε τόσο χαμηλά, πού
ήτανε έτοιμη νά κτίσει για καλά τή φωλιά της στα χώματά μας. Εύχαμε δηλώσει
άπό τήν άρχή μέ σαφήνεια πώς θέλαμε νάμαστε τόπος ειρήνης καί εύτυχίας για
όλους τούς κατοίκους του Νησιού. Διαλέξαμε τήν άδέσμευτη πολιτική καί τή
φιλία μέ όλους. Μά αυτό δέν άρεσε στους άφεντάδες τής περιοχής, πού όργαναν
τή γη μας λές κι' ήταν δικά τους χώματα. Καί πήραν τό 1963 άφορμή άπό τήν
προσπάθειά μας νά έλευθερώσουμε τή ζωή μας βαθμιαία καί μέ συνεννόηση καί

λογική από τούς περιορισμούς, κού μᾶς εἶχαν ἐπιβληθεῖ, καί βρίσκοντας πρόθυμους "πατριῶτες" καί στίς δυό κοινότητες κατάφεραν νά ἐπιφέρουν τό πρῶτο τεχνητό ρήγμα στίς σχέσεις τῶν δυό βασικῶν κοινοτήτων. Κι οἱ "πατριῶτες", ἀπλουστεύοντας τό πρόβλημα, κακή ὥρα ὅπως καί τώρα ἀπό τίς στήλες τῆς "ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ", τό ἔθεταν σχεδόν ἔτσι: "Ἡ ἐκεῖνοι ἢ ἐμεῖς" "ἢ Κύπρος εἶναι δική μας καί ὄχι δική τους". Ἴσως τέτλια συνθήματα, μονοκόμματα, ἀπάνθρωπα, σωβινιστικά νά στοιχειοθετοῦν, μέ τά τρομακτικά συνεπακόλουθά τους, σαφέστατη "πολιτική χωρίς ὑπέρμετρος βερμπαλισμούς" γιά τούς Ἰακωβίδηδες. Εἶναι αὐτή, βλέπετε, ὄχι ἡ πολιτική τῆς νήφουσας καρδιάς, τῆς νηφάλιας σκέψης κού χιτίζει, σιγά μέν ἀλλά σύγουρα, γύρω ἀπό τήν τράπεζα τῶν διαπραγματεύσεων μιᾶ καινούργια ζωή κοινῆς κι ἑλευθέρης ἀποδοχῆς, ἀλλά ἡ πολιτική τοῦ μεθυσμένου κού, συνεπαρμένος στό μεθύσι του ἀπό τήν ΙΣΧΥΝ κού τοῦ δύνει ἕνας σουγιάς στή τζέπη, τραβάει τή μαχαίριά σ' ὅποιον δεῖ γιά ἐχθρό του, τόν ρύχνει κάτω καί ἠδονίζεται τό "θρίαμβό" του γιά μερικές στιγμές εἴτε γιά 4-5 μέρες ... , προσμένοντας τόν ἐπόμενο γύρο τῆς κλήρους ἐκκαθάρισης ... Ἄσε κού κάποτε ξυπνάει, ὅσο τά καταφέρει νά ξυπνήσει, καί βλέπει σπαρμένη τή γῆ του μέ πτώματα, μέ καμένα ἐρεύπια, μέ ἑκατοντασέλιδους καταλόγους ἀγνοουμένων, μέ τσαντήρια, ξεπαγιασμένα ἀθῶα παιδιά, συρρικνωμένους ἀπό τόν πόνο γερόντους, βρακόδες ἀφύσικα μεταφυτεμένους στά ἄπραγα παγκάκια τῆς νοσταλγίας στίς ἐλεύθερες πόλεις.

Τί νά πεῖ κανεῖς, κ. Ἰακωβίδη; Πῶς σώνει καί καλά ἐπιμένετε πῶς αὐτή ἡ τύφλα, κού μᾶς ἔκαψε καί κού μᾶς ἔθαψε, εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ τόπου μας; Πῶς ἡ πολιτική τοῦ "πᾶς μή Ἕλληνας βάρβαρος" καί τοῦ "πᾶς Τοῦρκος ἐχθρός" ἢ, ἀντίθετα, τοῦ Παντουρκισμοῦ καί τοῦ Ἀνθελλισμοῦ θά μᾶς χαρίσει τήν κοθητή ἐλευθερία τῆς Κύπρου; Πῶς πίσω ἀπό τό συρματοπλέγμα τοῦ ξένου Ἀττίλα εἶναι μιᾶ μᾶζα συμπαγῆς ἀνθρώπων κού α) ἔφταιξαν ἢ θέλησαν τά σημερινά μας δεινά β) κού δέν ὑποφέρουν οἱ ἴδιοι, τουλάχιστον τόσο ὅσο καί μεῖς, γιατί, προσθέτω, σιώπησαν τόσο ὅσο καί μεῖς ὅταν ἔπρεπε νά μιλήσουν καί νά βροντοφωνάξουν καί κού σύρθηκαν τό ἴδιο ὅπως τά "πρόβατα ἐπί σφαγῆν" στό Βορρά, ἐνῶ τούς ὑπόσχονταν μιᾶ γῆ τῆς ἐπαγγελίας γ) κού χαίρονταν γιά τή σημερινή κατάσταση τοῦ διαχωρισμοῦ κι εἶναι ἔτοιμοι νά σφάξουν τούς Ἑλληνοκύπριους μέ τήν πρώτη εὐκαιρία; Θέλετε νά πιστέψουμε πῶς εἴστε τόσο ἀνενημέρωτος ἀπό τά συμβαίνοντα πέραν τοῦ συρματοπλέγματος, ἔστω καί μέσον τῶν συχνῶν - πυκνῶν ξεσπασμάτων τοῦ Τουρκοκυπριακοῦ τύπου, ὥστε νά πιστεύετε τέτλια ἀβάσιμα πράγματα; Δέν καταλαβαίνετε ὅτι μέ τίς τόσο "σαφεῖς" τοποθετήσεις σας παίζετε τόν ρόλο Ντεκτάς στήν Ἑλληνοκυπριακή πλευρά, κού στόχος του εἶναι ὁ ὀριστικός

διαχωρισμός Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και τό φάγωμα τής "Βόρειας" Κύπρου; Τί θέλετε, δηλαδή; Να παρνηθούμε τους συμπατριώτες μας Τουρκοκύπριους, που παρ'όλη τή σιωπή, που έπιβάλλει ή μόττα τών 'Ατιλών τής 'Ανατολής, διαδηλώνουν τήν όργή τους για τήν κατάντια τους και βροντοφωνάζουν πώς μπορούν να συμβιώσουν μέ τους Έλληνοκύπριους και πώς εΐναι κι οί ίδιοι θύματα τών ίδίων θυτών; Λυπούμαι που τό διαπιστώνω, μά φαίνεται πώς τά δίδυμα πραξικόπημα-είσβολή (έμπνευσμένα και τά δύο από τά "πατριωτικά" συνθήματα του όλοκληρωτικού και τελικού άλληλοφαγώματος) εΐχαν και άκόμη έχουν δυστυχώς - εΐτε ένσυνείδητα εΐτε άσυνείδητα - τά άντίστοιχά τους, τής άδελφές παράλληλες προεκτάσεις τους στις δύο κοινότητες, άκόμα και σήμερα, ύστερα από τό μεγάλο κακό του 1974, που προσπαθούν να μάς ξαναεμπνεύσουν τήν άπλουστευμένη και "σαφή" θέση τους για τόν "έχθρό".

Σίγουρα οί έχθροί υπάρχουν και πρέπει να τους καταπολεμήσουμε. Σίγουρα υπάρχουν και πρέπει να δουλέψουμε άσταμάτητα ίσαμε που να λευτερωθεΐ ή γη μας. Πρώτα, όμως, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ποιού εΐμαστε έμεΐς, που αυτός ό τόπος μάς άνήκει και που πρέπει να τόν έλευθερώσουμε.

Αυτός λοιπόν ό τόπος εΐναι ή Κύπρος. Και ή Κύπρος δέν άνήκει μοναχά στους Έλληνοκύπριους, άνήκει σ'όλους τους κατοίκους της, σ'όλους άνεξαίρετα. Κι άν πρόκειται αυτή ή γη μας να έλευθερωθεΐ, έμεΐς οί κάτοικοί της, έμεΐς όλοι άνεξαίρετα, όλες οί κοινότητες της, πρέπει να δουλέψουμε συντονισμένα για να τήν έλευθερώσουμε. Ναΐ, οί Τουρκοί τής Κύπρου κι'οί 'Αρμεναΐοι της, κι'οί Μαρωνΐτες της κι'οί Λατΐνοι της, εΐναι άδελφοί μας, όπως πολύ σωστά τό διακηρύττει ή ήγεσία μας, και "τίποτε δέν μάς χωρίζει από αυτούς". Τό πρόβλημά μας εΐναι ή προδοσία κι'ή είσβολή και έχθρός μας εΐναι οί φορεΐς της κι'οί 'Ατιύλες - έκτελεστές της. Αυτού ναΐ, εΐναι οί έχθροί μας. Ναΐ, οί Τουρκοκύπριοι εΐναι άδελφοί μας, όσοι άντιτάσσονται στα σωβινιστικά σχέδια του Ντεκτάς και διφοΐν δικαιοσύνη για όλους τους κατοίκους τής Κύπρου, εΐναι άδελφοί μας όσοι άντιστέκονται στα έπεκτατικά σχέδια τής Τουρκίας και ζητούν συνεργασία κι ένύσχυση από μάς, εΐναι άδελφοί μας όσοι ποθοΐν και δουλεύουν για μιá νέα Κύπρο κτισμένη πάνω σε νέα θεμέλια, ίκανή και πρόθυμη να δύνει θαλπωρή σ'όλα τά παιδιά της. Κι'εΐναι έχθροί μας, Τουρκοκύπριοι ή Έλληνοκύπριοι, όσοι κηρύσσουν τή διαύρεση και τό σωβινισμό, όσοι άνέχονται τή διχοτόμηση και μέ τήν πολιτική και τΐς διακηρύξεις τους σε κάθε πέτρα που βάζει ό Ντεκτάς, προσθέτουν μιá δεύτερη δική τους για να ύψώσουν ως πάνω τό τεΐχος του μΐσους και του αΐώνιου διαχωρισμοΐ.

Ό στόχος μας, λοιπόν, δέν εΐναι όλοι συλλήβδην οί πέτραν του συρματοπλέγματος, όπως πονηρά ή άθελά σας άπλοποιώντας τά πράγματα

ἀποπειράσθαι νά παρουσιάσεις τήν κατάσταση, ἀγ. κ. Ἰακωβίδη. Κι' ἄν πρό-
κειται νά μιλήσουμε γιά νά κάνουμε ἀγώνα - καί συμφωνοῦμε κατ' ἀρχήν σ' αὐτό -
θά μιλήσουμε τό μῖσος καί τούς φορεῖς του. Θά μιλήσουμε τά συνθήματα τοῦ
διακοινοτικοῦ μίσους καί τούς κήρυκές του. Θά μιλήσουμε τούς ξένους καί
ντόπιους ἐμπνευστές καί ἐνσαρκωτές του. Θά μιλήσουμε τό μῖσος ναί, γιὰτί
τό μῖσος μισώντας εἶναι τήν ἀγάπη πού ἀναρριπίζουμε, τήν δουλεία στά
κούφια "πατριωτικά" ψευδοσυνθήματα μισώντας εἶναι τήν ἐλευθερία πού σημαλο-
κρατοῦμε. Κι' ἄν ὁ εἰσβολέας Ἀττίλας θά φύγει, θά φύγει μόνο μέ τόν ἐνιαῶ
συντονισμένον ἀγώνα τῶν Κυπρίων μαζί μ' ὅποιον πρόθυμα ὑπηρετεῖ τήν ἐλευθερία.

Κι' ὅσο ἦταν ἡ μεγαλύτερη πρόκληση στή ζωή μας πρίν τό 1974 νά πε-
τύχουμε νά ζοῦμε μαζί εἰρηνικά κι' ἀδελφωμένα ὅπως πάντα χωρίς νά ἐπιτρέπουμε
νά μᾶς ἀνακατεύουν οἱ ὅποιοιδήποτε τρίτοι, ἄλλο τόσο ἦταν ἡ μέγιστη ἦττα
τῆς ζωῆς μας τό ὅτι πέτύχαν οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους νά μᾶς διαχωρίσουν σέ
δύο γεωγραφικά χωρισμένες κοινότητες κι' ἄλλο τόσο θᾶναι ἀπό ὧ καί πέρα ἡ
πιο μεγάλη πρόκληση τῆς ζωῆς μας νά ξανασιμῶμε τό λαό μας σέ μιᾶ συντονισμέ-
νη ἀπελευθερωτική δράση ἀπό τώρα, πρίν πέσουν τά συρματοπλέγματα, ἀλλά καί
γιά νά πέσουν τά συρματοπλέγματα γιά πάντα.

Φεβρουάριος 1978